

Zprávy z farnosti

09/2003

Je zde opět měsíc září. Končí prázdniny a začíná nový školní rok. Vše se soustřeďuje na děti, zvláště na ty, které jdou poprvé do školy. I my si můžeme zavzpomínat, kdy jsme šli do první třídy, co všechno jsme jen ve škole zažili. Jistě se nám k tomu hned připojí, co bylo dál. Někdo pokračoval ve studiu, někdo šel do učení, někdo musel hned nastoupit do práce. A jak to bylo dál? Co všechno se postupně připojilo v našem životě. A teď? Opět začíná nový školní rok. Může se zdát, že se nás to (kromě rodičů jejichž děti ještě chodí do školy) už netýká. Ale využijme začátku školního roku. Celý náš život je školou. Proto i my můžeme znovu začít. Začínáme další úsek našeho života. Prosmo o Boží požehnání, udělejme nová rozhodnutí, nechme se znovu nadchnout.

To všem, především farníkům, přeje

P. František

U

Známe svůj kraj?

Máme převážně po prázdninách a dovolených a já vylovil jeden obrázek, který možná někomu dny rekreace připomene. Aby to nebylo tak jednoduché, není obrázek příliš kvalitní ...

* Říká někomu něco tento obrázek? *

Na odpovědi se opět těší R. S.

a

- Jdou dva lední medvědi po poušti a ten jeden říká tomu druhému: „No, tady ale muselo být náledí, že to takhle posypali, co?“
- Sára Mandelkernová se vdává. Po svatbě se sejdou tři její přátelé a trumfují se, jaký jí kdo dal dárek. „Já jsem jí dal kávový servis pro dvanáct osob“, říká první. „Já jsem jí dal sadu příborů pro dvacet osob“, chlubí se druhý. „A já jsem jí dal sítko na čaj pro sto dvacet osob,“ povídá třetí.
- Pan farář byl na návštěvě ve velice zbožné rodině. Při odchodu se loučí se všemi a podává ruku i nejmladšímu synovi. Ten však mlčí. Rodiče syna povzbuzují: „Tak co se říká?“ „Pán Bůh zaplat', že odcházíte.“

Bosna a Hercegovina

Katolická církev v Bosně a Hercegovině, České republice, Chorvatsku, Maďarsku, Polsku, Rakousku, Slovensku a Slovinsku společně pořádá v tomto roce (resp. od 01. 06. 2003 do 23. 05. 2004) Středoevropské katolické dny. Dnes se cítíme mimořádně spojeni s církví v Bosně a Hercegovině.

Vlastní kořeny křesťanství v této zemi sahají s velkou pravděpodobností až do dob prvotní církve. Apoštol Pavel píše ve svém listu Timotejovi z roku 67, že jeho žák Titus odcestoval do Dalmácie. Dalmácie tenkrát zahrnovala velkou část dnešní Bosny a Hercegoviny.

Katolické křesťanství tu existuje od 14. století. Církev se zde ocitá na křižovatce různých světů a tradic, kde se častěji odehrávaly válečné konflikty nežli mírová setkání. Situace katolické církve se začala rychle zhoršovat následkem dobytí Turky (1463, resp. 1482). Za otomanské vlády byli katolíci opakovaně vystaveni těžkému pronásledování.

V poslední válce (1992-1995) katolická církev v této zemi opět těžce utrpěla. Více než polovina katolíků byla ze země vyhnána a mnozí zavražděni. Bylo zničeno až 60 % kostelů a církevních budov. Dnes v Bosně a Hercegovině žije již jen asi 450 000 katolíků. Církev si je dnes se svými charitativními zařízeními o to více vědoma své povinnosti starat se o všechny lidi v této oblasti a pomoci zmírnit problémy a nouzi, které přinesla válka.

Patroni a svědci následování Krista v Bosně a Hercegovině: sv. Eliáš, sv. Jiří, sv. Mikuláš Tavelič, v roce 1992-1995 deset kněží a příslušníků řádu.

vybrala M. Jirásková

Nespěchej, udělej si čas!

Čas, který lidé potřebují na práci ve svém zaměstnání, je čím dál tím kratší. Zato je více volného času, prodlužuje se stále více víkend a dovolená. Když se však podíváme okolo sebe, zjistíme, že lidé mají stále naspěch. Tak často slyšíme zaklínadlo z úst moderního člověka: „Nemám čas!“

Ještě nikdy nebylo tolik uštvaných lidí. Staří otcové a matky čekají nekonečně dlouho na návštěvu svých dětí. Nemocní a staří jen přihlížejí, jak mladí a zdraví chvátají okolo nich, pohání je čas. Manželé se stávají sobě navzájem cizími, nemají jeden pro druhého čas.

Proč máme tak málo času? Naše okolí, reklama, zábavní průmysl nám naléhavě a bez přestání ukazuje, co všechno musíme mít, co všechno mu-

síme udělat, co všechno musíme dokázat, abychom byli „šťastní, radostní, svěží a dokonalí“. Celý život se tím ale stává zmatený a neúnosný.

Dám ti jednu dobrou radu.

Nedělej někdy nic. Odpočiň si! Ztiš se!

V tichu najdeš radosti života, které jsme ztratili v té hrozné štvaniči.

V tichu rostou ty nepatrné pozornosti, které potřebují méně času, než se domníváme: dobré slovo, přátelský obličej, vděčný polibek, chvilka naslouchání s pochopením pro toho druhého, nečekaný telefonický rozhovor, vlastnoručně vyrobený dárek, milý dopis, pozornost k svátku či k narozeninám.

Vyhoď ze svého života ono smrtící: „Nemám čas!“ Přestaň s tím vražedným tempem.

Udělej si čas na to, abys byl dobrým člověkem pro své bližní.

Podle Phila Bosmanse, Mám tě rád

Unavení

Pondělní rána ve vlaku. Lidé sedí a podřimují, jsou unavení ještě dříve, než začali pracovat. Proč jsou tak unavení hned zrána? Slunce vychází.

Slunce není unavené. Ptáci poletují a posedávají v křoví. Ptáci nejsou unavení.

Na nástupišti se smějí dvě děti. Ani děti nejsou unavené.

Jen dospělí lidé jsou unavení a v dřímotách nastupují do práce.

Spánek je jako milenec, který byl odmítnut, když klepal večer na dveře a nebyl vpuštěn. Teď ráno lidí pronásleduje.

Milí lidé, když jste se neuložili ke spánku, ve chvíli, kdy jste měli, spánek se nedostavil vůbec. Potom toužíte po klidu, odpočinu a spánku, ale on nepřichází.

Pak si tedy koupíte tabletky pro klid, který by vám spánek dal zadarmo.

Podle Phila Bosmanse, Mám tě rád

Prosba - opět

Při sestavování **ZZF** bývám často ve velké časové tísní, a pocítuji jak by bylo potřebné **někoho, kdo by sledoval nejrůznější akce** pořádané od batolat až po seniory a včas mi je posílal ke zveřejnění. Něco málo najdete na našich webových stránkách, bohužel o „našich“ akcích se stále nedovídám.

R. S.

Okénko do knihovny

autor: Vydáno kolektivem pracovníků pod patronací Mons. ThLic. Karla Otčenáška, iniciátora této práce.

název: **Kamínky 4** - Drobná svědectví o pronásledování křesťanů v době komunistické totality i o jejich snáhách o svobodu a blaho vlasti.

z obsahu: **Ladislav Bumba, Děčín**

Sedím na židli u psacího stolu a nemohu uvěřit tomu, co se mi stalo. Před chvílí jsem se vracel z procházky po Stoličném vrchu, kde jsem hledal samorosty. Nenašel jsem nic, mohlo mě napadnout, že místo je příliš blízko města. Drobně poprchávalo, neměl jsem důvod zůstat v lese. Na půl cestě zpátky, v místech, kde doprava odbočuje stezka klesající příkře dolů do údolí Loubského potoka, se přede mnou ozval psí štěkot. Vyběhli dva lovečtí psi opatření náhubky, přiběhli ke mně, očuchali mi nohy a běželi zpátky. Z ohbí cesty se vynořili dva muži v živém rozhovoru. Spatřili mě, zastavili se a chvíli mě pozorovali. Prohodili navzájem pár slov, kterým na dálku nebylo rozumět, pak se větší z nich sehnul, jednomu ze psů odvázal náhubek, poplácal ho a cosi mu řekl. Pes se volně rozběhl směrem ke mně. Mám psy rád a nijak mě to neznepokojilo. Pomyslel jsem si, že jejich pán je nějaký podivín, a šel jsem dál. Pes doběhl, bez zavrčení mě kousl do holeně a stejně volným krokem se vracel k pánovi. Stál jsem v šoku a nevěděl, co mám dělat. Necítil jsem pořád žádnou bolest a nevěděl, zda spím, nebo bdím. Muži, kteří mě stále pozorovali, se jako na povel zasmáli, otočili a zmizeli v řídkém lese.

Konečně se ozvala bolest, která mě probrala z omámení. No, to se mi snad zdá. Vykasal jsem si nohavici. Na kůži byl otisk zubů a několik kapek krve. Bylo zřejmé, že pes nestiskl vši silou a že se jedná o povrchní zranění. To nic neměnilo na podstatě věci. Ten člověk na mě poštvál psa, aniž by k tomu měl sebemenší důvod. Vůbec jsem ty muže neznal, psy také ne. Ostatně, ze všeho vysvítalo, že psi proti mně nic nemají. Nebyli agresivní, plnili prostě rozkaz svého pána. Ale proč? Jaký měl ten člověk ke svému jednání důvod? Povrchní zranění mě neznepokojovalo. To, co mě zneklidňovalo, byla neuvěřitelná drzost toho chlapa, který se ani nenamáhal něco zastírat. Cizí chlap na mě pošle psa, aby mě kousl, aniž ty muže a jejich psy znám. A za bílého dne. Nedává mi to smysl.

Manželce jsem nic neřekl, nechtěl jsem, aby si myslela, že mi hrozí nějaké nebezpečí. Na prokousnutou kůži jsem si nalil kysličník a posadil se do křesla. Snažím se vybavit si tváře obou mužů, ale vzdálenost jejich rysy rozostřila. Někjaký smysl to všechno mít musí. Snažím se srovnat si myšlenky. Mám pocit, že znám řešení, že Přece ti psi! Ne žádní strašidelní psi

baskervilští. Normální hafani. Lovečtí hafani. To je ono! To ustrojení také znám. Pumpky, tlusté podkolenky, důkladné boty. Jasně, chyběly jim jen ty tralaláčky se štětkou, které nosívají, když jdou na hon. Nejasná myšlenka se zhmotnila. Ti chlapi jsou nimrodi. A nimrodi mají co? Přece flinty, jinak by nemohli chodit na hon. A mám to. Kdopak má za komunistů flinty? Všelijací papaláši, pracháči, komunistická smetánka, ale určitě ne obyčejní lidé. Tedy mně by je určitě nepovolili. To znamená, že všichni ti lidé, ti nynější nimrodi mají něco společného ... jsou prověřeni, jsou spolehliví. A tady jsem se zasekl. No dobrá, jsou spolehliví, a já ne. Jenže co dál? Proč by nimrodi měli štvát psa na cizího člověka? Brzdi! - zasípal známý rýpavý hlásek v nitru. Chybná logická úvaha. To, že ty neznáš je, neznamená, že oni neznají tebe!

Dvacet let zmizelo a mne zavalil dobře známý pocit bezmoci. Nic neskončilo. Jsou tu pořád. Bez jména, bez tváře, sebejistí, arogantní. Ty sis myslel, že na tebe zapomněli? Kdepak. Ti nezapomínají. Jen se ti maličko připomněli.

Sedím v křesle, čas neslyšně ubíhá. Takhle nějak muselo být mému tátovi, když přesně měsíc po mém zatčení vyskočil z okna děčínské nemocnice a zabil se. Ze dna srdce stoupá černá vlna, znám tě, holka, znám. Kdysi jsem ti propadl, přinášelas mi úlevu, ale byla to falešná úleva, dočasná a lživá. Tvoje úroky jsou příliš vysoké. Otupuješ mysl a srdce měníš v kámen. Nechci tě znát, má krásko, třebaže tvé temné světlo je tak svůdné. Toužím po lásce, přátelství, porozumění, ale tváříš se pohrdavě. Nechápeš, neboť tvé jméno, mocná paní, je nenávisť!

Na rameni mi měkce spočinula dlaň mé ženy. Tisknu ji k ústům a zhluboka vydechnu. Pokušení minulo. Opět ovládám obličejové svaly a mohu se lehounce usmát. Rozladění, hněv, nenávisť – tři stupínky vedoucí k destrukci člověka – se rozplývají, cítím se svěže a spokojeně.

vybrala M. J.

(Doposud vyšlo: Kamínky 1-4, německý překlad Kamínky 1)

&

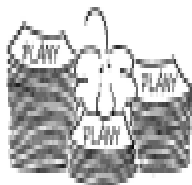
Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

&

• Kapitánovi parníku hlásí: „Pane, došlo nám palivo!“ „Nevadí,“ zněla odpověď, „všichni do vody a tlačit!“

Farní rada

Minulý měsíc byly ještě prázdniny, schůzka Farní rady se nekonala.

Setkání FR se uskuteční ve čtvrtek dne 11. září 2003 v 18:00 na faře v Děčíně IV.

Do tohoto zasedání můžete podávat své připomínky, ale i nové podněty, kterými by se měla farní rada zabývat. Pro tuto možnost je připravena krabice vzadu v kostele, můžete je též dát osobně jednotlivým členům farní rady, poslat e-mailem na faru (rkf.dc.podmokly@seznam.cz) nebo zaslat poštou (adresa viz. tiráž na prvé straně dole). V tomto případě označte obálku nápisem FARNÍ RADA. Nebojte se vyjádřit svůj názor.

Děkujeme za vaši spolupráci.

U

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

U

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2003		7. září
5. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:40	Dolní Žleb	14:57	17:25	18:38
Čertova Voda	13:18	14:50	Čertova Voda	15:02	17:30	18:43
Dolní Žleb	13:23	14:55	Děčín hlavní nádr.	15:12	17:40	18:53

U

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2003	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 979 Kč	2 056 Kč	0 Kč	
Únor	9 692 Kč	1 858 Kč	4 300 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 357 Kč	2 709 Kč	3 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 776 Kč	1 826 Kč	2 127 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
Květen	6 916 Kč	1 658 Kč	2 500 Kč	Na bohoslovce
Červen	8 439 Kč	1 827 Kč	0 Kč	
Červenec	6 894 Kč	1 310 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	54 053 Kč	13 244 Kč	12 127 Kč	

R. S.

U

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

U

Credo

V dnešním čísle ZzF začíná slibovaný seriál, ve kterém budeme pod vedením P. A. Opatrného podrobně rozebírat Vyznání víry. Věříme, že vám články přinesou poučení a přispějí k většímu pochopení.

Úvodem

Slovo credo znamená latinsky věřím a protože je počátečním slovem stručného souhrnu křesťanské víry, stalo se i jeho názvem. Nejstarší úplný text Creda, tzv. apoštolské vyznání víry, pochází ze 4. století a je shrnutím obsahu víry apoštolské doby. Velice brzy po jeho zformulování se však objevily různé nejasnosti a spolu s nimi i spory a kontroverze o některé věroučné pravdy. O nich pak bylo potřeba mluvit ve vyznání víry širěji a jasněji. Tak se dospělo ke druhému, tzv. nicejsko-cařihradskému vyznání víry. Jedná se o zpřesněný a rozšířený text apoštolského vyznání víry. Po-

prvé bylo upraveno na koncilu v Nicei (r. 325) a podruhé na koncilu v Cařihradě (r. 381).

Existují tedy sice dvě formulace Creda, ale obě jsou vyznáním stejné víry. My budeme v našich vahách postupovat podle vyznání apoštolského.

VĚŘÍM . . .

Snad bychom nejprve začali s tím, co víra není, nebo jak se špatně chápe. Tím, jak ji chápe mnoho lidí okolo nás. Někdo nám řekne: „Dneska už rozumný člověk na Pána Boha věřit nemůže.“ Nebo: „V době, kdy věda tolik pokročila, nepotřebujeme věřit na Boha, to patří minulosti.“ A vysvětluje se to tvrzením (a ne vždycky nepravdivým), že víru v Boha si lidé dosazovali do mezer v poznání. Asi takhle: nevím, proč nějaká věc je, a tak řeknu: „To dělá Bůh.“ Nevím, jak bych vysvětlil, kde se co na světě vzalo, a tak řeknu: „Tam je Bůh.“

To byla praxe velmi nešťastná, protože s postupujícím vědeckým poznáním je z těchto mezer Pán Bůh vytlačen. Ale, tohle také není víra biblická, bible také nestaví Boha do mezer poznání. A tak, když někdo říká, že pro vysvětlení světa, zákonitostí ve světě, okolní přírody, pro porozumění světa Boha nepotřebuje - tak se ještě nic neděje. A dokonce můžeme říci, že my jsme na tom stejně. Vždyť ptáme-li se na to, jak funguje příroda, má nám dát na to odpověď fyzika, biologie, přírodopis, ale ne řeč o Bohu. Jestliže se budeme ptát, jak vznikal svět, jak se tady všechno objevilo, musíme se obrátit na jiné vědy a ne na náboženství - a na víru. To je tedy jedna věc. A další: Má-li někdo skutečně špatnou představu Boha, kdy si ho představuje jako krutovládce, nebo jako známého vousatého dědečka na obrázku, nebo jakkoli takto zdeformovaně, potom tohle opravdu není víra. Jestliže nám někdo tedy řekne, že v tohoto dědečka nevěří, pak mu můžeme říci, že my také ne, že je to dobře.

Čemu má tedy člověk věřit? Někdo věří všemu, někdo nevěří ničemu. A čemu má věřit katolík? Člověk klasicky vychovaný řekne třeba: „Tomu, co je v katechismu.“ Ale kde se to tam vzalo, jak se to tam dostalo a je tam všechno? A jak má být katechismus tlustý, aby tam bylo všechno atd.. Nyní nám tedy vyvstává otázka po pramenech víry.

Židé berou informace pro obsah své víry ze Starého zákona. Mohamedáni z Koránu, Hinduisté z upanišad, křesťané z Písma a z tradice. Korán částečně vychází z Písma svatého, protože Mohamed část svého dětství prožil v prostředí, kde se Písmo znalo a on si zřejmě z toho leccos pamatoval a to potom použil do svého vlastního systému. Ale i když považují Korán za svatou knihu, tak jejím autorem je jen Mohamed. U upanišad neznáme autora, jenom vzdálené pozadí. Jsou to texty, ke kterým dospěli vynikající lidé, osvěcení lidé atd.. Budeme se trochu ptát po původu Písma. Vychá-

zejme z toho, co my křesťané obecně známe. Jak vzniká Starý zákon? Napřed byla tradice, vyprávění, potom se to psalo. A co bylo ještě před tím? Skutečnost zjevujícího se Boha v životě Izraelitů. A tato zkušenost není sepsána kýmkoliv a jakkoliv, ale prostřednictvím vyvolených lidí, nějakým způsobem Bohem připravených. Řečeno naším slovníkem novozákonním: pod vlivem Ducha svatého. Není to jen zápis nějakého děje, ale inspirovaný text. Ta inspirace, to vdechnutí Boží se samozřejmě týká toho, co Izrael zažil. Celý Starý zákon nám svědčí o tom, že Bůh se chtěl dát poznat, že to zjevení je především z jeho iniciativy. A to, co je v těchto knihách napsáno, není produkt lidského snažení, je to především Boží snaha dát člověku poznat a pochopit to, co pochopit potřebuje, způsobem, kterým je to pochopit schopen. Mohli bychom obecně říct, že zjevení znamená vlastně překlad transcendentní skutečnosti Boží do „lidštiny“, do něčeho, co my lidé jsme schopni pochopit. Dva systémy, mezi kterými není společný jazyk, nemohou spolu komunikovat. Svět Boží - transcendentní - a svět náš samy o sobě nemohou spolu komunikovat, rozhodně aspoň my sami nejsme komunikace s Božím světem schopni. Křesťanství a židovství přibližuje člověku Boží zjevení, které je nám dáno z Boží iniciativy a to zjevení je transformováno do „lidštiny“, kterou je člověk schopen chápat. Důsledkem toho je, že sdělení Boží je univerzální, není vázáno na určitý myšlenkový systém, filozofii. Proč? To, co jsme z Božího zjevení poznali, chceme a máme dávat dál, a tady musíme to učení přetransformovat do našeho myšlení, ať chceme nebo ne. A v tomto spočívá ta univerzalita. Ale tady začnou potíže, protože Hebrejové a Řekové mysleli jinak. Židé používali příběhy. To, co se dělo, bylo pro ně srozumitelné. Kdežto Řekové už měli vytvořené abstraktní myšlení. To znamená, že zde jsou rozdíly v jazyku. Řek popsal skutečnost teoreticky, ale Hebrej musel použít příběh. Chceme-li tedy chápat slova, musíme vědět, kdo nám je říká, jaký používal jazyk, jaké měl myšlení. Bylo by pro nás asi krásné, kdyby se nám Bůh zjevil každému zvlášť. (Kdyby tomu tak bylo, tak bychom vůbec nemuseli studovat teologii.) Pak by ale byli zbyteční proroci, Mojžíš atd.. Nebo by nám bylo milejší, kdyby byla víra sdělena přesnými a srozumitelnými dekrety. A najdou se takoví lidé, kteří se o toto snaží. Z tohoto pak vycházejí dva krajní póly chápání víry.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování přístě)

U

- Nový kaplan je velmi srdečný a laskavý člověk, jen jeho kázání jsou jaksi slabší. Jednoho zimního večera jde do kostela sloužit mši. Vidí jak po schodech namáhavě vystupuje stařenka a tak ji okamžitě nabídne svou pomoc. Stařenka ho nepoznala. Nahoře na schodech mu srdečně děkuje a ptá se: „Kdopak bude mít dnes kázání?“ „Ten nový kaplan“, odpovídá kněz. „Jéé, tak to mi prosím pomozte zase dolů“.

Kde najít pomoc?

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

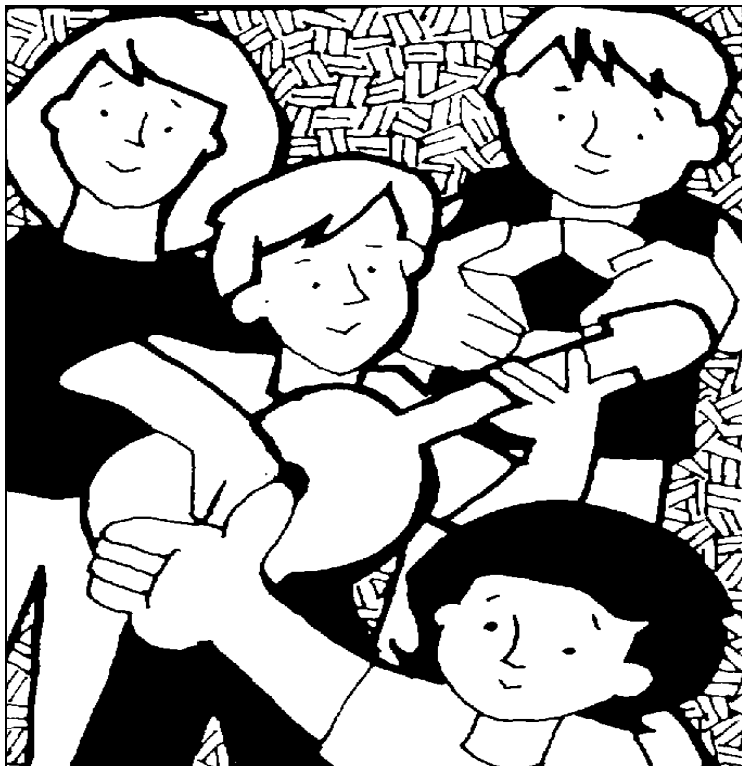
R.S.

- **Když hledám pravidla pro život**
Ř 12.
- **Když toužím po Boží blízkosti**
Ž 4; Ž 42; Lk 11, 1-13; J 17; 1J 5, 14-15.
- **Když hledám potvrzení Boží ochrany**
Ž 18, 2-4; Žd 34, 8.

U

A ještě něco tvořivého

... pro dětské hlavičky ... a ručičky ...

Vzpomínáte ještě na prázdniny? Napíšete nám o svých zážitcích?

U

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F Novinky na našem webu** - Byly prázdniny, dovolené, tudíž plno práce, na kterou jindy nezbývá čas a tak nelze říci, že by se něco výrazně změnilo. Čeká se na Vaši aktivitu! Lze jen doufat, že s postupným ochlazením bude přibývat více času, který budeme ochotni dávat i těm okolo nás. Jinak řečeno, zapojit se do dění farnosti. Trochu (hodně) ji oživit!
- F Papežská návštěva na Slovensku** - Slovensko žije přípravami na papežskou návštěvu. Svatý Otec přiletí 11. září (čtvrtek) a první den stráví v Bratislavě a Trnavě. Pátek 12. 09. navštíví Bánskou Bystricu, sobotu 13. 09. navštíví Košice a Rožňavu. V neděli 14. září v Bratislavě blahorečí dva mučedníky komunistického režimu. (Podrobné informace na stránkách www.papez.info).
- F Varhany po generálce** - V sobotu 20. září 2003 budou při slavnostní bohoslužbě v kostele Povýšení sv. Kříže v 10:00 žehnány místní varhany. Město Děčín, které restaurování varhan financovalo, spolu s divadlem připravilo na tento den ještě Slavnostní koncert Miloše Boka (16:00) a společný koncert varhaníka Pavla Černého se sopranistkou Emou Hubáčkovou (19:00). Více se dozvíte z programu děčínského divadla.

F <u>Inzerát</u> - Zatím žádný.
--

U

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplníme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

U

Vyučování náboženství na naší faře

Jsou farnosti, kde bývá dobrým zvykem se již v zářijovém čísle farních informací dočíst o rozvrhu vyučování náboženství pro děti. V těchto farnostech se schází obvykle desítky dětí (i v malých obcích). U nás je bohužel

situace značně odlišná (hlavně naší vinou) a tak rozvrh se šije „na míru“, aby těm několika dětem nejlépe vyhovoval. Proto v průběhu září sledujte situaci a těšte se, že snad v příštím čísle budu moci rozpis vyučování uvést.

R. S.

U

Provždy věrni (Penelopa)

Ctěná královno,

šťastné a vzorné bylo Vaše manželství s Odysseem, králem kamenné Ithaky. Ale ani ono nebylo ušetřeno tvrdé zkoušky. Váš manžel se musel vypravit do dlouhodobé trojské války. Díky proslavenému trojskému koni, kterého rafinovaně sestrojil, válka skončila a Váš manžel pak dlouhá léta bloudil po světových mořích. Po nesčetných dobrodružných příhodách podařilo se mu vrátit se na rodnou Ithaku, k Vaší lásce, kterou jste za jeho nepřítomnosti bezúhonně střežila.

Dotěrní a podlézaví nápadníci trůnu, kteří sedávali ve Vašem domě a vesele hýřili na Váš účet, naléhali na Vás, abyste si někoho z nich zvolila za královského manžela, ale Vy jste vytrvale odmítala. Nápadníci pobývali v dolních komnatách královského paláce, zatím co Vy jste se svými služebnými v hořejším poschodí tkala denně vzácné tkaniny. Co jste ve dne utkala, v noci jste rozpárala, abyste tak oddalovala slíbené rozhodnutí a uchránila lásku a věrnost Odysseovi. Srdce i sny Vám napovídaly, že se manžel jistě vrátí. Kdo by si také mohl činit nárok na podušky, na nichž spával Odysseus, kdo by se opovážil pít ze šálku, z něhož pil on, kdo poroučet jeho dospívajícímu synu, kdo by se mohl odvážit sednout na jeho koně, kdo zavolat jeho psa?

Odysseus se vrátil a dolézavé nápadníky dal popravit. Vaše věrnost byla po zásluze odměněna. Nic nestálo v cestě, aby manželská láska znovu vzkvétala. Tato láska, vzácná královno, která Vám byla tak svatá, je nám křesťanům ještě svatější. Bolí nás, když ji někdo zlehčuje nebo ji zesměšňuje.

Druhý vatikánský koncil s uspokojením konstatoval, že mnoho lidí v naší době „přisuzuje pravé lásce mezi mužem a ženou velkou cenu“. V biblických textech, které v této souvislosti koncil cituje, najdeme i taková místa, která jako by byla psána pro vracejícího se Odyssea. „Těš se z ženy svého mládí, z půvabné laně, gazely rozmilé ... její láska ať stále tě blaží.“ (Př 5,18 - 19).

O vaší manželské lásce platí slova koncilu, že „se projevuje v nerozlučné věrnosti, která ve štěstí i neštěstí zavazuje tělo i duši a je neslučitelná s jakoukoliv nevěrou a rozlukou“. Tohoto cíle jste dosáhli oba tím, že jste se cvičili „v ctnosti, věrnosti a v duševní velikosti a obětavosti“, jak doporučuje koncil. Tím se vám podařilo překonat mnohé překážky, které se staví do cesty lásce manželské.

První překážkou je malé lidské srdce, které je nestálé a nevypočitatelné. Jen prozíravý manžel je může udržet pod kontrolou. Stačí malá nepozornost a už

pokoušení láká a vábí pod známou výmluvou: „Nechci opustit svou ohradu, jen bych se tak rád na chvílku podíval přes plot, co se děje venku.“ Když se jednou v plotě objeví otvor, pak může být z chvíle hodina, z hodiny zrada. Sv. František Saleský varuje: „Toužíš po lásce? Dej si pozor, abys přitom nepřišel o svou bodu, neboť při této hře stává se zajatcem ten, kdo bere. Možná namítneš, že by sis chtěl vzít jen trochu, ne moc. Nezapomeň, že oheň lásky je příliš živelný a nebezpečný. Chceš jen jiskru a tvé srdce se náhle octne v žáru, v němž shoří tvá pověst a z tvých předsevzetí zůstane jen hrstka popela.“

Druhou překážkou bývá nuda. Oba manželé denně vyčerpává starost o domácnost nebo jednotvárná práce v zaměstnání. Manžel se obává, že by ho přátelé považovali za slabocha, kdyby si s nimi nezahrál karty a místo toho se věnoval manželce. Ona se zase domnívá, že by zbytečně ztrácela čas, kdyby na chvíli odložila práci a bavila se s manželem. Nakonec oba zjistí, že už k sobě nic vzájemně necítí. Jejich láska se omezuje jen na vzpomínky z minulosti. To je nebezpečné údobí čtyřicátníků, kteří mají dojem, že si lépe rozumějí s kolegy nebo kolegyní než se svým životním partnerem.

Jiného zase napadne zvědavost. Rád by zkusil, je-li ještě dnes tak vábný a atraktivní jako za mladých let. Na takovou zvědavou zkušenost obyčejně doplatí. Kdo nemá zdravou a pevnou vůli, snadno se dá ovlivnit běžnými názory: „Vždyť to všichni tak dělají. Že podvádím manželku? Copak se tomu hned musí říkat podvádění? Vždyť je to jen malé „odskočení“. Proto ještě nebudete lásky k mé ženě a matce mých dětí, když si dám jednu dostaveníčko se známou.“

Je nějaký prostředek proti tomuto nebezpečí? Domnívám se, že jen silným vědomím vlastní závislosti na Bohu a vytrvalou modlitbou dosáhneme toho, co ve své slabosti postrádáme.

Třetí překážkou je žárlivost. Není ničím šlechetným, jak se dřív soudilo, nýbrž lásku ponižuje a kazí. Je dobré si připomenout slova sv. Františka Saleského: „Bylo by pošetilé chlubit se, že muž je žárlivý. Žárlivost sice prozrazuje velikost a sílu lásky, ale ne její hloubku, čistotu, dokonalost. Kdo má dokonalou lásku, pevně důvěřuje, že milovaná osoba je čestná a věrná.“ Žárlivost, která soustavně vyvolává rozpory a názorové rozdíly, v podstatě lásku ničí.

Rozpory a nesrovnalosti jsou čtvrtou překážkou manželské lásky. I u sebelepších manželů dostaví se chvíle únavy, zevšednění a špatné nálady. Aby se zajistil klid a pokoj, musí se povahy vyrovnávat. Když se manžel rozzlobí a mračí se na celý svět, musí manželka zůstat ohleduplná. Je-li ona nervózní a unavená, musí manžel zachovat klid a čekat, až zas vyjde sluníčko. Důležité je, aby oba nepropadli nervozitě současně. Jinak to skončí zkratem, létají jiskry, jedno slovo vyprovokuje druhé a je zle. Nekontrolovatelná slova často vysloví krutou pravdu a zanechají pak zklamání, hněv a skryté rány. Aby byl dán průchod spravedlnosti, měli by se manželé ve své špatné náladě „střídat“, když se jí už nedovedou vyhnout. Možná, že jeden z nich má na špatnou náladu výluč-

ný monopol. Pak nezbyvá, než aby si druhá strana si osvojila monopol trpělivosti.

Vážená princezno, snažil jsem se spojit lásku a věnost, kterou jste se, ač nekřesťanka, z vrozeného citu tak vyznamenala, že jste vešla do dějin. Pomohou aspoň trochu tyto řádky dnešním manželům, kteří nesporně musí zápolit s velkými potížemi, aby udrželi manželské soužití? Tolik bych si přál, aby jim pomohly!

Penelopa, manželka bájného Odyssea, královna, bývá uváděna jako vzor manželské věrnosti. Za dvacetileté válečné nepřítomnosti manželovy odmítala podat ruku kterémukoliv z mnoha nápadníků. Vymlouvala se, že se rozhodne, až dokončí práci na vzácné tkanině. Co však ve dne utkala, v noci rozpárala, jen aby rozhodnutí oddálila.

Albino Luciani, Dopisy slavným osobnostem

U

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 8. 9. Svátek Narození Panny Marie
- 14. 9. Svátek Povýšení svatého kříže
- 20. 9. Svátek Výročí posvěcení litoměřické katedrály
- 28. 9. Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa
- 29. 9. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů

U

Významné dny

- 8. 9. Mezinárodní den gramotnosti
- 21. 9. Mezinárodní den míru
- 26. 9. Mezinárodní den neslyšících

U

Výroční dny biskupů

- 7. 9. Mons. Ender narození (1937)
- 11. 9. Mons. Ender biskupské svěcení (1999)
- 14. 9. Mons. Škarvada narození (1924)
- 17. 9. Mons. Liška narození (1924)
- 21. 9. Mons. Malý narození (1950)
- 22. 9. Mons. Liška kněžské svěcení (1951)
- 26. 9. Mons. Duka biskupské svěcení (1998) - 5. výročí
- 28. 9. Mons. Graubner jmenován arcibiskupem (1992)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé 3. úterý v měsíci v 17:00 - dětská mše svatá
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:00 - setkání Farní rady
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - neděle ve 12:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	06:45		
Úterý		17:00	
Středa	06:45		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	(Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

☛ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 09. 2003, před 1. nedělí v říjnu ☛

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)